

**વિક્રમ સંવત-૨૦૩૬, શ્રાવણ સુદ-૬, શનિવાર, તા. ૧૬-૮-૧૯૮૦
વચનામૃત-૧૭૧, ૧૭૪, ૧૮૩, ૧૮૫ પ્રવચન નં. ૬**

એક ભ્યાનમેં દો તલવારેં નહીં સમા સકતી. ચૈતન્યકી મહિમા ઓર સંસારકી મહિમા દો એકસાથ નહીં રહ સકતી. કુછ જીવ માત્ર ક્ષણિક વૈરાગ્ય કરતે હોય કિ સંસાર અશરણ હૈ, અનિત્ય હૈ, ઉન્હેં ચૈતન્યકી સમીપતા નહીં હોતી. પરંતુ ચૈતન્યકી મહિમાપૂર્વક જિસે વિભાવોંકી મહિમા છૂટ જાય, ચૈતન્યકી કોઈ અપૂર્વતા લગનેસે સંસારકી મહિમા છૂટ જાય, પણ ચૈતન્યકે સમીપ જાતા હૈ. ચૈતન્ય તો કોઈ અપૂર્વ વરતુ હૈ; ઉસકી પણિયાન કરની ચાહિયે, મહિમા કરની ચાહિયે. ૧૭૧.

કિસીકી ચિંઠી હૈ, ૮૧, ૮૨ પઢના. ૧૭૧. ‘એક ભ્યાનમેં દો તલવારેં નહીં સમા સકતી.’ ક્યા કહુતે હૈને? એક ભ્યાનમેં દો તલવારેં નહીં સમા સકતી. વૈસે ‘ચૈતન્યકી મહિમા...’ વસ્તુ યહ હૈ. અંદર ભગવાન આનંદ અતીન્દ્રિય આનંદ, પૂર્ણ શાંતિકા સાગર, ઉસકે સ્પર્શસે અનંત અનંત શાંતિ હો ઐસા પ્રભુ. ‘ચૈતન્યકી મહિમા ઓર સંસારકી મહિમા દો એકસાથ નહીં રહ સકતી.’ અંતર આનંદસ્વરૂપ પ્રભુ ઉસકી મહિમા ઓર રાગાદિ વિકલ્પકી મહિમા એકસાથ નહીં રહ સકતી. જિસકો રાગકી મહિમા હૈ, ઉસકો ચૈતન્યકી મહિમા નહીં હૈ. જિસકો રાગકા કર્તૃત્વ હૈ, ઉસકો ચૈતન્યકી મહિમા નહીં હૈ. આણાણા..! ભેદજ્ઞાન હૈ. ‘ચૈતન્યકી મહિમા ઓર સંસારકી મહિમા દો એકસાથ નહીં રહ સકતી.’ અંતરમેં અતીન્દ્રિય આનંદ ઓર અતીન્દ્રિય શાંત, શાંત ચારિત્ર યાની શાંત અકષાય સ્વભાવસે ભરા શાંત (સ્વભાવ). કરના-બરના કુછ નહીં, અંદર જ્ઞમ જાના. ઐસા જો ચારિત્ર હૈ ઉસકી મહિમા હૈ. વહ મહિમા ઓર સંસારકી મહિમા એકસાથ નહીં રહ સકતી.

‘કુછ જીવ માત્ર ક્ષણિક વૈરાગ્ય કરતે હોય...’ કોઈ ક્ષણિક વૈરાગ્ય કરતા હૈ, બાહરસે. ક્ષણિક ક્યોં કહા? ત્રિકાલ જ્ઞાયકું અનુભવ બિના પુણ્ય ઓર પાપકા વૈરાગ્ય નહીં હોતા. પુણ્ય ઓર પાપ અધિકારમેં ભગવાન અમૃતયંત્રાચાર્ય કહતે હૈને, જિસકો પુણ્ય-શુભભાવકી રૂચિ હૈ, ઉસકો આત્માકી રૂચિ હૈ નહીં. જિસકો શુભભાવ કર્તૃત્વકી બુદ્ધિ હૈ, ઉસકો આત્માકી રૂચિ હૈ નહીં. ઈસલિયે કહતે હોય કિ દો મહિમા એકસાથ નહીં (રહ સકતી). ‘કુછ જીવ માત્ર ક્ષણિક વૈરાગ્ય...’ બાહરસે એક સાધારણ વૈરાગ્ય

ધારણા કરકે કુટુંબ છોડે, સ્ત્રી છોડે, કપડે છોડે, નન્દ મુનિ હો જાય. અનંત બાર હુએ હૈ. ઉસમાં કોઈ નયી ચીજ નહીં હૈ. પંચ મહાવ્રત ધારણા કરે. વહ કોઈ નયી ચીજ નહીં. વહ તો અનાદિ અજ્ઞાની અભવિ ભી કરતા હૈ ઔર અનંત બાર નોંધી ગ્રેવેયક ગયા. યે અંતરકી મહિમા.. સૂક્ષ્મ બાત હૈ, ભાઈ!

વિકલ્પસે બાહરસે હટકર અંદરમે જના, ઐસી ચૈતન્યકી મહિમાકે આગે સંસારકી મહિમા રહ સકતી નહીં. શુભરાગકી મહિમા ભી નહીં રહ સકતી. ચૈતન્યકી મહિમાકે આગે શુભ તીર્થકર ગોત્ર બાંધનેકા ભાવ હૈ, ઉસકી ભી મહિમા રહતી નહીં. આહાણા..! ઐસી ચૈતન્યકી મહિમા હૈ. વહ તો કણ્ઠિક વૈરાય કરતા હૈ. આત્મા નિત્યાનંદ ગ્રલુકી મહિમા આયે બિના બાધ્ય ચીજકી મહિમા છૂટતી નહીં.

‘સંસાર અશરણ હૈ, અનિત્ય હૈ, ઉન્દે ચૈતન્યકી સમીપતા નહીં હોતી.’ અજ્ઞાની અનાદિસે ઐસા માનતા હૈ કિ સંસાર અશરણ હૈ, અનિત્ય હૈ. પરંતુ સામને શરણ ઔર નિત્ય ચીજ દેખી નહીં. નિત્યાનંદ ગ્રલુ આનંદકા ઘન હૈ, ઉસકે સામને દેખા નહીં. આહાણા..! બાત તો બહુત સાદી હૈ. કામ બહુત બડા હૈ. અનંત કાલમાં જૈન સંપ્રદાયમાં અનંત બાર આયા, અનંત બાર કિયાકાંડ ભી કી. ઐસી કિયા કિ ચમડી નિકાલકર નમક છીડકે તો ભી કોધ ન કરે. વહ કોઈ કિયા નહીં હૈ. અંતર ચૈતન્ય આનંદકી મહિમા આયે બિના દૂસરેકી મહિમા છૂટેગી નહીં. આહાણા..! વહ બાત કરતે હૈન.

‘સંસાર અશરણ હૈ, અનિત્ય હૈ...’ ઐસા અજ્ઞાની માનતા હૈ. લેકિન નિત્ય ઔર શરણકે સામને દેખતા નહીં. ‘ઉન્દે ચૈતન્યકી સમીપતા નહીં હોતી.’ સંસાર અશરણા, અનિત્ય હૈ (ऐસા વૈરાય કરતા હૈ), લેકિન અંદર ચૈતન્યકે સામને દેખતા નહીં. અંદર ભગવાન અતીન્દ્રિય આનંદ, પૂર્ણ શાંતિ, ઉપશમરસ વરસે રે ગ્રલુ તારા નયનમાં, ઐસા ગ્રલુકો કહતા હૈ, લેકિન અપનેમં હૈ. ઐસા કહતે હૈન. ઉપશમરસ વરસે રે ગ્રલુ તારા ચૈતન્યમાં. ચૈતન્યમં ઉપશમરસ (બરસતા હૈ). આહાણા..!

મુમુક્ષુ :- શાંતિકા રસ ચૈતન્યમં ભરા હૈ.

ઉત્તર :- પૂર્ણ ભરા હૈ. લબાલબ. અરૂપી હૈ, ક્ષેત્ર થોડા હૈ, ઈસલિયે ઉસકો મહિમા આતી નહીં. અરૂપી હૈ, ક્ષેત્ર છોટા હૈ, શરીર પ્રમાણ ઔર અનાદિકા અભ્યાસ યા તો અશુભકા હૈ, અથવા તો ઉસે છોડકર શુભકા હૈ. શુભકા અભ્યાસ ભી અનાદિસે હૈ. આહાણા..! ઉસકે આગે ચૈતન્યકી શાંતિ, શાંતિ, શાંતિ, શાંતિ... શાંતિ પર નજીર જાતી નહીં. ચૈતન્યકી સમીપતા નહીં હોતી. રાગકે રસકે પ્રેમમં.. સ્થૂલ રાગકી બાત નહીં હૈ. સૂક્ષ્મ રાગ. સૂક્ષ્મ રાગમં, અરે..! ગુણ-ગુણીકા બેદરૂપ વિકલ્પ હૈ, ઉસકે

ભી પ્રેમ રૂક ગયા, ઉસકો ચૈતન્યકી સમીપતા નહીં હોતી.

જિસકો ‘ચૈતન્યકી મહિમાપૂર્વક...’ આહા..! ‘જિસે વિભાવોંકી મહિમા છૂટ જાય,...’ અતીન્દ્રિય આનંદ ઔર શાંતિ, ઉસકા એક અંશ ભી સમ્યજ્ઞશન હોને પર ઉસકા એક નમૂના, નમૂના કહેતે હૈને? સમ્યજ્ઞશનમાં શાંતરસકા ગંજ હૈ. અતીન્દ્રિય આનંદકા પિંડ હૈ, તો સમ્યજ્ઞશનમાં ઉસકા નમૂના આતા હૈ. ઉસ નમૂનાકે દ્વારા પૂરે તત્ત્વકી પ્રતીત કરતા હૈ કે પૂરા આત્મા અતીન્દ્રિય આનંદ ઔર અતીન્દ્રિય શાંતિસે ભરા હૈ. આહાએ..! જિસને નમૂના (દેખા નહીં), ઉસે પૂરી ચીજકી પ્રતીતિ કહાંસે હો? સમજમે આયા? આહાએ..! જિસકે પાસ ચૈતન્યકે સમીપ જાકર અંદરમે એક ક્ષણ ભી બસના, ઉસ શાંતિકે આગે દુનિયાકા વૈરાય હૈ નહીં.

દુનિયાકા વૈરાય તો ભગવાન ઉસે કહેતે હૈને કે શુભરાગસે ભી વિરક્ત હો. પુણ્ય અધિકારમે આતા હૈ, સમયસાર. શુભ ઔર અશુભરાગ દોનોંસે વિરક્ત હો. ઉસકો વૈરાય કહેતે હૈને. આહાએ..! શુભ-અશુભસે વિરક્ત હો તથ વૈરાય હોતા હૈ, તથ ચૈતન્યકે સમીપ જાતા હૈ. તથ ચૈતન્યકે સમીપ ભી આયા ઔર પરસે વૈરાય હુઅા, દોનોં એકસાથ હુઅા. આહાએ..! કઠિન બાત હૈ, ભાઈ! બાકી સબ આસાન હૈ.

‘ચૈતન્યકી કોઈ અપૂર્વતા લગનેસે...’ ચૈતન્યકી કોઈ અપૂર્વતા, અપૂર્વતા-પૂર્વમે કભી શાંતિ ઔર આનંદ અતીન્દ્રિયકી ગંધ આયી નહીં, ઉસકા નમૂના જાનનેસે અપૂર્વતા લગનેસે. યે કોઈ અપૂર્વ ભગવાન હૈ. આત્મા અતીન્દ્રિય આનંદકે અંશકે આગે, અતીન્દ્રિય શાંતિકે એક અંશકે આગે પૂરી ચીજ ભગવાન પૂર્ણ હૈ, ઐસી અંદર અનુભવ, પ્રતીત હોતી હૈ. આહાએ..! ‘ચૈતન્યકી કોઈ અપૂર્વતા લગનેસે..’ કોઈ અપૂર્વતા યાની આનંદ. આહાએ..! અતીન્દ્રિય આનંદકા સ્વાદ વહ વૈરાય. ક્યોંકિ ઉસ સ્વાદકે આગે દુનિયાકા કોઈ ભી સ્વાદ, ઈન્દ્રજ્ઞાન ભી સહે હુએ તિનકે જૈસા લગતા હૈ. ઉસકે બિના બાહરસે સમ્યજ્ઞશન બિના વૈરાય આતા હૈ વહ કૃત્રિમ હોતા હૈ. ઐસા કૃત્રિમ વૈરાય તો અનંત બાર કિયા.

યહાં કહેતે હૈને, ‘ચૈતન્યકી કોઈ અપૂર્વતા લગનેસે સંસારકી મહિમા છૂટ જાય...’ આહાએ..! ચૈતન્યકા એક ભી અંશ.. યહ પ્રભુ તો પૂરા અંશી હૈ. સમ્યજ્ઞશનમાં ઔર સમ્યજ્ઞાનમાં ઉસકા અંશ આતા હૈ. અંશીકા અંશ આતા હૈ. ઉસ અંશકે આગે જગતકી (મહિમા નહીં આતી). ‘ચૈતન્ય તો કોઈ અપૂર્વ વસ્તુ હૈ; ઉસકી પહિચાન કરની ચાહિયે, મહિમા કરની ચાહિયે.’ આહાએ..! યહ બાત હૈ. ૧૭૩ પૂરા હુઅા ન?

‘મૈં હું ચૈતન્ય’. જિસે ઘર નહીં મિલા હૈ એસે મનુષ્યકો બાહર ખડે-ખડે બાહરકી વસ્તુઓં, ધમાલ દેખને પર અશાંતિ રહ્યી હૈ; પરંતુ જિસે ઘર મિલ ગયા હૈ ઉસે ઘરમેં રહ્યે હુંએ બાહરકી વસ્તુઓં, ધમાલ દેખને પર શાંતિ રહ્યી હૈ; ઉસી પ્રકાર જિસે ચૈતન્યઘર મિલ ગયા હૈ, દણ પ્રામ હો ગઈ હૈ, ઉસે ઉપયોગ બાહર જાય તબ ભી શાંતિ રહ્યી હૈ. ૧૭૪.

૧૭૪. ક્યા કહ્યે હૈ? આહાએ..! ‘મૈં હું ચૈતન્ય’.

જિસે ઘર નહીં મિલા હો ‘એસે મનુષ્યકો બાહર ખડે-ખડે બાહરકી વસ્તુઓં, ધમાલ દેખને પર અશાંતિ રહ્યી હૈ;...’ ક્યા કહા? જિસકો ઘરકા ઘર હૈ ઔર ઘરકે બાહર ખડા હૈ. ઉસકા ઘર તો હૈ નહીં. ઉસમેં જગતકી ધમાલ દેખકર, મેરે પર ભી ઐસી ધમાલ આ જાયેગી, ઐસી અશાંતિ ઉસકો ઉત્પત્ત હોતી હૈ. ‘બાહરકી વસ્તુઓં, ધમાલ દેખને પર અશાંતિ રહ્યી હૈ; પરંતુ જિસે ઘર મિલ ગયા હૈ...’ ચૈતન્યઘર જિસકો અંદરસે મિલ ગયા, ‘ઉસે ઘરમેં રહ્યે હુંએ...’ અતીનિદ્રિય આનંદમેં રહ્યે હુંએ ‘બાહરકી વસ્તુઓં, ધમાલ દેખને પર ભી...’ બાહર લડાઈ દેખે, કિસીકા સંહાર દેખે, અપને અંદર ભી કોઈ લડાઈકા ભાવ આ જાય. કોડો મનુષ્યકે બીચ ખડા હો ઔર લાખોં લોગોંકી હિંસા ભી હો જાય. આહાએ..! લેકિન ઘરમેં ખડા હૈ, અંતરમેં ઘરમેં ખડા હૈ ઔર બાહરકી ધમાલ દેખતા હૈ. આહા..! માત્ર બાહરમેં દેખતા હૈ ઉસકો ધમાલકી અશાંતિ દિખતી હૈ. અંદરમેં રહેનેવાલેકો બાહરકી ધમાલ દિખતી નહીં. ઉસકી શાંતિ ચલાયમાન હોતી નહીં. ચાહે જો ભી ધમાલ હો. થોડી સૂક્ષ્મ બાત હૈ. બહિનને તો અંદરકી બાત બાહર થોડી-થોડી રહી હૈ. આહાએ..!

‘પરંતુ જિસે ઘર મિલ ગયા હૈ ઉસે ઘરમેં રહ્યે હુંએ બાહરકી વસ્તુઓં ધમાલ દેખને પર શાંતિ રહ્યી હૈ;...’ અપને મકાનમાં રહા હૈ, બાહરકી ધમાલ દેખે, દૂસરેકા ઘર જલતા હુંઆ દેખે તો ભી અશાંતિ નહીં હોતી. આહાએ..! જિસે અંદરમેં ઘર મિલ ગયા, પ્રભુ ચૈતન્ય રાગસે રહિત, વિકલ્પસે રહિત, નિર્વિકલ્પ આનંદ, નિર્વિકલ્પ આનંદકા ધામ, સ્વયં જ્યોતિ સુખધામ, સ્વયં જ્યોતિ ચૈતન્ય સહજ ઔર સુખકા સ્થાન, સુખકા ક્ષેત્ર, ઉસકો દેખકર ‘બાહરકી વસ્તુઓં ધમાલ દેખને પર શાંતિ રહ્યી હૈ;...’ આહાએ..! ભાષા સાદી હૈ. ભાષામં માનોં કોઈ... વસ્તુસ્થિતિ યહ હૈ.

ચૈતન્યકી મહિમા આયે બિના કોઈ ભી પરચીજમાંસે ઉસકી રૂચિ હટતી નહીં. ઝોડિ રૂચિ અનુયાયી વીર્ય. જિસમાં રૂચિ હૈ ઉસમાં વીર્યકા ફેલાવ હોતા હૈ. આહાએ..!

ધુમક્રિકે બાત યદુ હૈ કી ચૈતન્યકે ઘરમેં આ જા, ભગવાન! તેરા ઘર યદુ હૈ. રાગ, પુષ્પ, દ્વા, દાનકા વિકલ્પ તેરા ઘર નહીં. આણાણ..! ‘ઉસી પ્રકાર જિસે ચૈતન્યઘર મિલ ગયા હૈ, દશ્ટિ પ્રામ હો ગઈ હૈ...’ આણાણ..! અપના અનુભવ આનંદકા હો ગયા હૈ, ઉસકા નામ ચૌથા ગુણસ્થાન હૈ. અતીન્દ્રિય આનંદકા અનુભવ, ઉસકા નામ ચૌથા ગુણસ્થાન સમકિત હૈ. શ્રદ્ધામાત્ર કરના વદુ સમકિત નહીં. આણાણ..! ‘ઉસી પ્રકાર...’ ઘમાલ દિખને પર ભી શાંતિ રહેતી હૈ, ‘ઉસી પ્રકાર જિસે ચૈતન્યઘર મિલ ગયા હૈ, દશ્ટિ પ્રામ હો ગઈ હૈ, ઉસે ઉપયોગ બાહુર જાય...’ ઉપયોગ બાહુરમેં (જાય ઓર) વિકલ્પ આયે, ‘તબ ભી શાંતિ રહેતી હૈ.’ ધ્રુવકો પકડા હૈ. આણાણ..! ‘ધ્રુવ ધાણી માથે કિયો રે, કુણ ગંજે નર ખેટ’ જિસને ધ્રુવ ઐસા આત્મા ભગવાન, ધ્રવ તો પર્યાપ્તકો ભી કહેતે હૈને. સમયસારકી પહેલી ગાથા. ધ્રુવ, અચ્યલ, અનુપમ. વદુ ધ્રુવ તો મોક્ષકી પર્યાપ્તકો કહેતે હૈને. પહેલી ગાથા હૈ ન? વદુ ધ્રુવ નહીં. વદુ તો ધ્રુવ ક્યો કહા? મોક્ષમને વાપસ આતા નહીં, સાદિઅનંત એકરૂપ રહતા હૈ, ઈસલિયે ઉસે ધ્રુવ કહા, પહેલી ગાથામેં. પહેલા શબ્દ વદુ હૈ સમયસારકા.

વંદિતું સંબ્બસિદ્ધે ધ્રુવમચલમણોવમં ગર્દિ પત્તે।

વોચ્છામિ સમયપાહુડમિણમો સુદકેવલીભળિદં॥૧॥

ક્યા કહા? દૂસરી ગાથામેં વદુ કહા. મૈં સમયસાર કહુંગા, તો સમયસારકા માલ ક્યા? આણાણ..! કહા કી, ‘જીવો ચરિત્તદંસણણાણઠિદો’. ચંદ્રુભાઈ! સમયસારકી દૂસરી ગાથા. મૈં સમયસાર કહુંગા, લેકિન સમયસાર અર્થાત્ ક્યા? આણા..! ‘જીવો ચરિત્તદંસણણાણઠિદો’ જો આત્મા અપની શાંતિ, આનંદ, શ્રદ્ધા, જ્ઞાન, સમકિતમેં જો સ્થિર હોતા હૈ. ‘જીવો ચરિત્તદંસણણાણઠિદો તં હિ સસમયં જાણ’ ઉસે તૂ સ્વસમય જાન. આણાણ..! દૂસરી ગાથા. ઓર જો ‘પોગલકમ્મપદેસઢિદં’ જો રાગકે કણમેં રહતા હૈ વદુ પુદ્ગલમેં રહા હૈ. આણાણ..! પુષ્પકે પરિણામમેં જો રહતા હૈ, વદુ પુદ્ગલમેં રહતા હૈ. દૂસરા પદ આયા ન? ‘જીવો ચરિત્તદંસણણાણઠિદો તં હિ સસમયં જાણ। પોગલકમ્મપદેસઢિદં’ પુદ્ગલકે પ્રદેશમેં પરસમય રહા હૈ. પરમાણુમેં રહા હૈ? આણાણ..! વદુ પુદ્ગલકા હી પ્રદેશ હૈ. દ્વા, દાન, વ્રત, ભક્તિ, પૂજા આદિકા શુભભાવ સબ પુદ્ગલકા હી પ્રદેશ હૈ, પુદ્ગલકા હી ભાગ હૈ. આણાણ..! યદુ દૂસરી ગાથા. દૂસરી ગાથાકા સાર.

‘જીવો ચરિત્તદંસણણાણઠિદો તં હિ સસમયં જાણ’ ઉસે તૂ સ્વસમય આત્મા જાન. આત્મા અપના સ્વભાવ દર્શન, જ્ઞાન, શાંતિમેં રહતા હૈ, સ્થિર હોતા હૈ, જમતા હૈ, અનુભવ કરતા હૈ ઉસકો સ્વસમય જાન, ઉસકો આત્મા જાન. સ્વસમય અર્થાત્

ઉસકો આત્મા જીન. ઔર ઉસકે સિવા રાગાદિ વિકલ્પમંથી હૈ વહ આત્મા નહીં. વહ તો પુદ્ગલકે પ્રદેશમંથી સ્થિત હૈ. આણાણ..! ગજબ હૈ! રાગાદિ કણમંથી રહનેવાલા, શુભ કિયાકંડમંથી રહનેવાલા પુદ્ગલમંથી રહા હૈ. પુદ્ગલકા પ્રદેશ હૈ, ભગવાન આત્માકા વહ પ્રદેશ-ક્ષેત્ર યા ભાવ નહીં હૈ.

યદાં વહ કહા, ૧૭૪ આયા હૈ ન? ‘જિસે ચૈતન્યધર ભિન ગયા હૈ, દશ્ટિ પ્રામ હો ગઈ હૈ, ઉસે ઉપયોગ બાહર જાય...’ ચૌથે, પાંચવે ગુણસ્થાનમંથી રોદ્રધ્યાન ભી હોતા હૈ. ફિર ભી દશ્ટિ ધૂવ પર પડી હૈ, સમકિત (જતા) નહીં. રોદ્રધ્યાન હોતા હૈ. આણાણ..! છઠે ગુણસ્થાનમંથી રોદ્રધ્યાન નહીં હૈ, વહાં સિર્વ આર્તધ્યાન હૈ. આણાણ..! આર્તધ્યાન હૈ ફિર ભી છઢા ગુણસ્થાન હૈ. યદાં રોદ્રધ્યાન હૈ ફિર ભી ચૌથા ઔર પાંચવા ગુણસ્થાન હૈ. વહ દશા પલટ ગઈ હૈ, અંદરમંથી ભિન હો ગયા હૈ. આણા..! એકમેં આનંદકંદકા ધ્યાન હૈ, એકમેં રાગકા (ધ્યાન હૈ). દોનોં ભિન હો ગયે હૈન, જુદા હો ગયે હૈન. વહ કહા.

‘ઉસે ઉપયોગ બાહર જાય...’ ઘર્મિકા ઉપયોગ રાગમંથી, વિકલ્પમંથી, વાસનામંથી, ભોગમંથી, લડાઈમંથી ભી જાય, ફિર ભી ‘શાંતિ રહતી હૈ.’ અંતરમંથી આનંદકા ધૂવકા ધ્યાન હૈ. ધૂવકા ધ્યેય, ધૂવકા ધ્યેયકા ધ્યાન, ધૂવકા ધ્યેયકા ધ્યાન હટતા નહીં. ખસતા નહીં કો ક્યા કહતે હૈન? હટતા નહીં. આણાણ..! ઐસી બાત હૈ. ૧૭૪ હુઅ ન? અબ, ૧૮૩.

ચૈતન્યદેવ રમણીય હૈ, ઉસે પછિયાન. બાહુર રમણીયતા નહીં હૈ. શાશ્વત આત્મા રમણીય હૈ, ઉસે ગ્રહણ કર. કિયાકંડકે આડંબર, વિવિધ વિકલ્પરૂપ કોલાહલ, ઉસ પરસે દશ્ટ છટા લે; આત્મા આડંબર રહિત, નિર્વિકલ્પ હૈ, વહાં દશ્ટ લગા; ચૈતન્યરમણતા રહિત વિકલ્પોકે કોલાહલમંથી તુજે થકાન લગેગી, વિશ્રામ નહીં મિલેગા; તેરા વિશ્રામગૃહ આત્મા હૈ; ઉસમં જ તો તુજે થકાન નહીં લગેગી, શાંતિ પ્રાપ્ત હોગી. ૧૮૩.

૧૮૩. ‘ચૈતન્યદેવ...’ આણાણ..! ‘ચૈતન્યદેવ રમણીય હૈ,...’ ઉસકો ચૈતન્યદેવ કહા. દિવ્ય શક્તિકા ભંડાર, દિવ્ય શક્તિકા સાગર, ઉસકો દેવ કહા. કલશમંથી ભી આતા હૈ. અમૃતચંદ્રાચાર્ય. સમયસારકા કલશ આતા હૈ ન? કલશમંથી ભી આતા હૈ ક્રિ દેવ હૈ, આત્મા દેવ હૈ. આણાણ..! જિસકી દિવ્યતાકે આગે ઈન્દ્રકે ઈન્દ્રાસન ભી સરે હુએ બિલ્લીકિ મુર્દુ જૈસા લગતા હૈ. આણાણ..! આત્માકે આનંદકે આગે, ભલે ચૌથે ગુણસ્થાનમંથી હો, લેકિન આત્માકે આનંદકે આગે ઈન્દ્રકા ઈન્દ્રાસન ભી સરા હુઅ

કૂતા અથવા સરી હુઈ બિલ્લી જૈસા લગતા હૈ. રસ ઉડ ગયા. રસ આત્મામે લગ ગયા, ઈસલિયે યહાંસે રસ છૂટ ગયા. જિસકો પરમે રસ લગા હૈ, ઉસકો સ્વરસ હૈ નહીં. આહાણા..! કૌન-સા આયા હૈ? ૧૮૩.

‘શૈતન્યદેવ રમણીય હૈ, ઉસે પહિચાન.’ ભગવાન અંદર રમણીય હૈ. આહાણા..! કોઈ અલૌકિક રમણતા ઉસમે ભરી હૈ. ચમદેક અંદર બિન્દ હૈ એસા દેખકર, અલ્પ હૈ એસા ન માન. ચમડી ઓર હુકીક અંદર દિખતા હૈ, ઈસલિયે ઉસે અલ્પ મત માન. ‘શૈતન્યદેવ રમણીય હૈ, ઉસે પહિચાન. બાહુર રમણીયતા નહીં હૈ.’ આહાણા..! સર્વાર્થસિદ્ધકા વૈભવ યા ચક્વતીકા વૈભવ, ઉસમે રમણીયતા નહીં હૈ. યદુ તો ઘરકી બાત હૈ. જિસે અંદરકી રમણીયતા ભાસિત હુઈ, ઉસે પૂરી દુનિયાકી રમણીયતા છૂટ ગઈ. આહાણા..!

‘શાશ્વત આત્મા રમણીય હૈ,...’ ભગવાન નિત્યાનંદ, વહી રમણીય હૈ. આહાણા..! રમને યોગ્ય રમણીક ઓર શોભનીક હો તો ભગવાન નિત્ય આત્મા હૈ. આહાણા..! ‘શાશ્વત આત્મા રમણીય હૈ, ઉસે ગ્રહણ કર.’ ગ્રહણ કર અર્થાત્ ઉસકા અનુભવ કર. ઉસકે બિના સબ વ્યર્થ હૈ. આહાણા..! ભગવાન આત્મા અતીનિદ્રિય આનંદ, ઉસે ગ્રહણ કર, પકડ. તેરી પકડ અનાદિસે રાગમેં હો ગયી હૈ, વહ પકડ છોડ હે. અંદર ભગવાન આત્મા રમણીય હૈ, ઉસે પકડ લે. ભાષા તો સાદી હૈ, ભાવ બહુત કઠિન હૈ, ભાઈ!

‘ક્રિયાકાંડકે આંડબર,...’ આહાણા..! બાખ્ ક્રિયાકાંડકે આંડબરમે અપનેકો રોક લિયા. આહાણા..! ‘વિવિધ વિકલ્પરૂપ કોલાહલ,...’ યહ છોડા, યહ લિયા, યહ કિયા, વહ સબ વિકલ્પકી જાલ હૈ, રાગકી જાલ હૈ. રાગકી જાલ, કોલાહલ ‘ઉસ પરસે દણિ હટા લે;...’ પર ઓરકા કોલાહલ જો વિકલ્પ હૈ, ઉસસે હટ જા. ભાષા તો ક્યા આયે? હટા લે, ભાષાસે કામ (હોતા હૈ)? આહાણા..! દણિ પલટ જાતી હૈ. જો દણિ રાગ પર હૈ, જો દણિ પર્યાપ્ત પર હૈ, વહ દણિ દ્રવ્ય પર પલટ હે. ક્યોંકિ પર્યાપ્ત પલટતી તો હૈ, પલટનેકા ઉસકા સ્વભાવ તો હૈ હી, લેકિન સ્વ ધ્યેય પર કલ્ભી પલટી નહીં. આહાણા..! રાગકે લક્ષ્યસે, દ્રેષ્ટકે લક્ષ્યસે પલટકર અનાદિસે પર્યાપ્તમે રહા. ચાહે તો દ્યા, દાન, વ્રત (કરકે) નોંધી ગ્રેવેયક મુનિ ગયા. વ્રત, પચખાણ નિરતિચાર પાલે, હાં! ક્રિર ભી મિથ્યાદણિ હૈ. આત્માકે આનંદકા રસ આયે બિના ‘ક્રિયાકાંડકે આંડબર વિવિધ વિકલ્પરૂપ કોલાહલ, ઉસ પરસે દણિ હટા લે;...’ આહાણા..! યહ તો તત્ત્વકી બાત હૈ.

‘આત્મા આંડબર રહિત,...’ હૈ. ભગવાન આત્મા નિર્વિકલ્પ આનંદ (સ્વરૂપ)

હૈ.. જિસમેં વિકલ્પ માત્ર નહીં હૈ. નિર્વિકલ્પ અખંડ તત્ત્વ હૈ અંદર. વિકલ્પ ઉઠના ઉસકે સ્વભાવમાં હૈ હી નહીં. આહાએ..! વિકલ્પસે હટકર, ‘આત્મા આંદબર રહિત, નિર્વિકલ્પ હૈ.’ આહાએ..! ‘વહાં દણિ લગા;...’ હૈ, પ્રભુ! આહાએ..!

સ્વસમય ઉસીકો કહા. કિર તો વિસ્તાર કિયા. દૂસરી ગાથામેં કહા કી ‘જીવો’, ‘જીવો’. ઈસલિયે ૪૭ શક્તિમેં પહેલી જીવત્વ શક્તિ લી હૈ. ૪૭ શક્તિ હૈ ન? પહેલી જીવત્વ લી હૈ. વહ ઈસમંસે લિયા હૈ. ‘જીવો’મંસે લિયા હૈ. દૂસરી ગાથાકા પહેલા શબ્દ. જીવત્વશક્તિસે વિરાજમાન જીવ હૈ. જીવત્વશક્તિમંચ અનંત આનંદ, અનંત જ્ઞાન, અનંત દર્શન, અનંત વીર્ય.. આહાએ..! વહ જીસકા જીવન હૈ. ઉસ જીવનકો ઘરનેવાલા વહ જીવ હૈ. આહાએ..! જીવત્વશક્તિ હૈ ન? ૪૭મેં પહેલી શક્તિ. વહ પહાંસે નિકાલી હૈ. ‘જીવો ચરિત્તદંસણણાણઠિદો’ પહેલા ચરિત્ર શબ્દ લિયા હૈ. મુનિ હૈ ન? મુનિને બનાયા હૈ ન. અપના શુદ્ધ ચૈતન્ય નિર્વિકલ્પ સ્વરૂપ, અખંડાનંદ વિકલ્પકા સંગ જિસકો હૈ નહીં, આહાએ..! ઐસા કરું ઓર ઐસા ન કરું, ઐસા છોડું ઓર ઐસા ન છોડું, વહ સબ વિકલ્પકી જાલ હૈ. રાગકી જાલ હૈ. રાગકી જાલમેં ‘તુજે થકાન લગેગી, વિશ્રામ નહીં મિલેગા;...’ વહાં વિશ્રામ-શાંતિ નહીં મિલેગી. આહાએ..!

‘તેરા વિશ્રામગૃહ આત્મા હૈ;...’ તેરા વિશ્રામગૃહ ચૌરાસીકી થકાન દૂર કરનેકા વિશ્રામગૃહ આત્મા હૈ. જહાં ચૌરાસીકી અવતાર છૂટ જાતે હૈને. સર્વાર્થસિદ્ધકે દેવકા ભી અવતાર છૂટ જાતા હૈ. વહ તેરા વિશ્રામગૃહ હૈ. આહાએ..! જબતક વિશ્રામ નહીં મિલેગા, ‘તેરા વિશ્રામગૃહ આત્મા હૈ;...’ ઉસમેં આ જા. ‘ઉસમેં જા, તુજે થકાન નહીં લગેગી,...’ રાગકી જાલમેં તુજે થકાન લગેગી, ઉલઝનમેં આ જાયગા, દુઃખ હોગા, આકૂલતાકી જાલમેં રુક જાયેગા. જૈસે મકડી.. આહાએ..! અપની લાર નિકાલકર ઉસીમેં રુકતા હૈ. મકડી અપને મુખમંસે લાર નિકાલકર વહી અટકતી હૈ. આહાએ..! વેસે અજ્ઞાનભાવમાં વિકારકી લાર નિકાલકર ઉસમેં તૂ ધૂસ ગયા હૈ. આહાએ..! કરોળિયો કહેતે હૈને ન? હમારેમેં કરોળિયો કહેતે હૈને.

એક બાદ વહાં કહા થા. મનુષ્ય હુઅા. મનુષ્ય હૈ ઉસકે દો પૈર હૈ. સ્થી હુઈ તો ચાર પૈર હુઅે. પશુ હુઅા, પશુ. દૂસરી ભાષા હૈ ન. દુર્ઘટના શબ્દ લિખા હૈ ન? દુર્ઘટના. સ્થીકિ સાથ શાદી કરના દુર્ઘટના હૈ. ત્રિલોકનાથ મહાવીર પરમાત્મા બ્રહ્મચારી રહે. ક્યોંકિ સ્થી દુર્ઘટના હૈ. ઉસકે બાદ સબ દુર્ઘટના હી હોળી. આહાએ..! યહાં કહેતે હૈને, વિશ્રામગૃહ એક (આત્મા) હૈ. ‘ઉસમેં જા તો તુજે થકાન નહીં લગેગી,...’ આહાએ..! શાંતિ પ્રામ હોગી. શાંતિકા સાગર હૈ. શાંતિ અર્થાત્ શાશ્વત ભાષાસે અકષાય ભાવ હૈ. અકષાય ભાવસે પૂર્ણ ભરા હૈ. પૂર્ણ શાંતિ.. શાંતિ.. શાંતિ.. જિસકે શાંતિકે

અંશકે આગે... આહાએ..! સર્વર્थસિદ્ધકા દેવ ભી ગિનતીમં નહીં આતા. વહ ભી સમકિતી એકાવતારી હૈ. વહાં જો શાંતિકા અંશ આયા, ઉસમં ચૌથેસે પાંચવે ગુણસ્થાનમં જાય.. આહાએ..! સર્વર્થસિદ્ધમં જો શાંતિ હૈ, ઉસસે ભી વિશેષ અધિક શાંતિ હૈ. પંચમ ગુણસ્થાન પડિમાધારી, બાધ્યમં પડિમા હૈ વહ તો વિકલ્પ હૈ, પરંતુ અંદર આનંદ હૈ, વહ વસ્તુ હૈ. આનંદ આદિ હો તો વિકલ્પકો વ્યવહાર કરુનેમં આતા હૈ. નહીં તો વ્યવહાર ભી નહીં હૈ. આહાએ..!

આનંદકે ઘરમં વહ રહેતા હૈ. આહા..! ઉસમં તુજે શાંતિ લગેગી. તેરા ઘર શાંતિકા સાગર હૈ. કેસે બેઠે? ભાઈ! વહ કોઈ વિકલ્પસે બેઠે યા સુનકર બેઠે, વહ કોઈ ચીજ નહીં હૈ. સુનકર બેઠે યા ધારણામં આયા વહ કોઈ ચીજ નહીં હૈ. અપની ચીજ આનંદકંદ નાથ, ઉસકા સ્પર્શ કરુનેસે જો શાંતિ મિલેગી, ઐસી શાંતિ તીન લોકમં કિસી સ્થાનમં નહીં હૈ. આહાએ..! ઉસમં પંચમ ગુણસ્થાનવાલેકો સર્વર્થસિદ્ધકી શાંતિ હૈ ઉસસે વિશેષ શાંતિ મિલેગી. સર્વર્થસિદ્ધકા દેવ એકાવતારી, એક ભવમં મોક્ષ જાનેવાલા હૈ. ઉસકી જો ચૌથે ગુણસ્થાનકી (શાંતિ) હૈ, (ઉસસે) પંચમ ગુણસ્થાનકા આનંદ અનુભવમં આયા હૈ, તો ઉસકા આનંદ તો ઉસસે ભી બઢ ગયા. સર્વર્થસિદ્ધકે દેવસે આનંદ બઢ ગયા. આહાએ..! તથ ઉસે પડિમાધારી કરુનેમં આતા હૈ. આહાએ..! ઈસલિયે વહાં વિશ્રાંત લિયા.

‘શાંતિ પ્રાપ્ત હોળી.’ શાંતિ અંદરમં હૈ. ૧૮૩ (પૂરા હુઅા).

મુમુક્ષુ :- આપને તો કરણાનુયોગકા વ્યાખ્યા ભી કર દિયા.

ઉત્તર :- વહ તો નામ દિયા. ૧૮૩ હુઅા ન? અબ, ૧૮૫.

મુનિરાજ કહેતે હૈ :- ચૈતન્યપદાર્થ પૂર્વતાસે ભરા હૈ. ઉસકે અંદર જાના ઔર આત્મસંપદાકી પ્રાપ્તિ કરના વહી હમારા વિષય હૈ. ચૈતન્યમે સ્થિર હોકર અપૂર્વતાકી પ્રાપ્તિ નહીં કી, અવર્ણનીય સમાધિ પ્રાપ્ત નહીં કી, તો હમારા જો વિષય હૈ વહ હમને પ્રગટ નહીં કિયા. બાહ્યમં ઉપયોગ જાતા હૈ તથ દ્રવ્ય-ગુણ-પર્યાયિકે વિચારોમં ઝકના હોતા હૈ, કિંતુ વારતવમં વહ હમારા વિષય નહીં હૈ. આત્મામે નવીનતાઓકા ભંડાર હૈ. ભેદજ્ઞાનકે અભ્યાસ કારા યદિ વહ નવીનતા-અપૂર્વતા પ્રગટ નહીં કી, તો મુનિપનેમે જો કરના થા વહ હમને નહીં કિયા. ૧૮૫.

૧૮૫. ‘મુનિરાજ કહેતે હૈ :- ચૈતન્યપદાર્થ પૂર્વતાસે ભરા હૈ.’ મહાવતધારી સત્ય બોલનેવાલે. આહાએ..! વે કહેતે હૈનું, ‘ચૈતન્યપદાર્થ પૂર્વતાસે ભરા હૈ.’ શાંતિસે,

આનંદસે, વીતરાગતાસે વીતરાગતાસે પૂર્ણ ભરા હૈ. જિસમેં રાગકી ગંધ નહીં. આહાએ..! ઐસા આત્મા કેસે માને? વીતરાગકી મૂર્તિ પૂરી. પૂરી દુનિયામેં ફેરફાર હો જાય, લેકિન ઉસકી વીતરાગમૂર્તિમંથી ફેરફાર નહીં હોતા. ઐસા વીતરાગમૂર્તિ આત્મા હૈ. ‘ચૈતન્યપદાર્થ પૂર્ણતાસે ભરા હૈ. ઉસકે અંદર જાના...’ આહાએ..! ઉસકે અંદર જાના. રાગસે દટકર.. પ્રભુ! શબ્દ તો બહુત થોડે હું. રાગ-વિકલ્પસે દટકર નિર્વિકલ્પ આનંદમેં જાના વહ ચીજ હૈ. કરના યહ હૈ. કલ કહા થા ન? બારહ અંગ વિકલ્પ હૈ. બારહ અંગ હૈ વિકલ્પ, ઉસમેં અનુભૂતિ કહનેમંથી આયી હૈ. આત્માકા આનંદકા અનુભવ કહનેમંથી આયા હૈ. બારહ અંગમંથી સાર યહ કહા હૈ. આહાએ..! ભલે વહ હૈ વિકલ્પ, લેકિન ઉસમેં કહા યહ હૈ. આત્માકી અનુભૂતિ-આનંદ. આનંદકા અનુભવ કરો. પ્રભુ! તરે ધરમેં આનંદ ભરા હૈ. આહાએ..!

અપને સિવા જગતકી કોઈ ભી ચીજ, થોડી ભી ઢીક હૈ, ઐસા લગે, સુખ લગે, મજા લગે તબતક મિથ્યાત્વ હૈ. આહાએ..! અપને આત્માકે સિવા કહીં ભી સુખકી ગંધ લગે, સુખકા પરંપરા કારણ ભી લગે... આહાએ..! રાગ કરેંગે તો પરંપરાસે વીતરાગતા મિલેગી, વહ ભી... આહાએ..! દુર્ગધ હૈ. આત્માકી ગંધ નહીં. આહાએ..! સૂક્ષ્મ બાત હૈ, ભાઈ!

‘મુનિરાજ કહતે હું : ચૈતન્યપદાર્થ પૂર્ણતાસે ભરા હૈ.’ અનંત જ્ઞાન, અનંત દર્શન, અનંત આનંદ, અનંત વીર્ય, અનંત સ્વચ્છતા, અનંત જીવત્વ, ચિત્તિ, દશિ, જ્ઞાન, સુખ, વીર્ય, પ્રભુતા, વિભુતા, સર્વદશી, સર્વજ્ઞ, સ્વચ્છતા ઐસી અનંત શક્તિસે પરિપૂર્ણ ભરા હૈ. આહાએ..! ‘ઉસકે અંદર જાના...’ ઉસકે અંદર આના. આહાએ..! યહ સાર હૈ. ક્યા કરના? અંદર જાના, વહ કરના હૈ. વહ કોઈ બાધ્ય કિયાકાંડકા સેવન કરનેસે અંદર જાયેગા, (ઐસા) ત્રિકાલમંથી નહીં હૈ. આહાએ..! ‘ઉસકે અંદર જાના ઔર આત્મસંપદાકી પ્રામિ કરના...’ મુનિરાજ ઐસા કહતે હું કિ ‘આત્મસંપદાકી પ્રામિ કરના વહી હમારા વિષય હૈ.’ નિયમસારમંથી હૈ, કલશ હૈ. નિયમસારમેં કલશ હૈ. હમારા વિષય અતીન્દ્રિય આનંદકા અનુભવ, વહ વિષય હમ નહીં કરતે હું, ઐસા કહકર બોધ દિયા હૈ. કલશ હૈ, નિયમસારમેં. હમારા વિષય, મુનિરાજકા વિષય અતીન્દ્રિય આનંદ વિષય હૈ. આહાએ..!

યહાં વહ કહતે હું, ‘ચૈતન્યપદાર્થ પૂર્ણતાસે ભરા હૈ. ઉસમેં અંદર જાના ઔર આત્મસંપદાકી પ્રામિ કરના વહી હમારા વિષય હૈ.’ મુનિરાજકા યહ વિષય હૈ. આહાએ..! સચ્ચે મુનિ ઈસકો કહતે હું. કિયાકાંડ કરે વહ મુનિ નહીં હૈ. આહાએ..! ‘આત્મસંપદાકી પ્રામિ કરના વહી હમારા વિષય હૈ.’ ક્યા કહા? હમારા ધ્યેય તો

અકેલે આનંદકંદકે ઉપર હૈ. બાહરમેં પ્રવૃત્તિ-ઉપયોગ થોડા આ જાતા હૈ, લેકિન ઉપયોગ આતા હૈ ઉસમેં દુઃખ લગતા હૈ. આણાણા..! ઉપદેશકા, લિખનેકા વિકલ્પ દુઃખ હૈ. શાસ્ક્રકી ટીકા લિખના, વહે વિકલ્પ દુઃખ હૈ. આણાણા..! હમારા વિષય વહે નહીં હૈ. હૈ? ‘આત્મસંપદાકી ગ્રામિ કરના વહી હમારા વિષય હૈ.’ આણાણા..! લિખના યા ઉપદેશ દેના, હમારા વિષય નહીં હૈ. આ જાઓ તો આ જાઓ, ઉસકે કારણસે હો જાઓ, હમારા વિષય નહીં હૈ. હમ ઉસમેં હૈ નહીં. આણાણા..!

યહાં તો ‘આત્મસંપદાકી ગ્રામિ કરના વહી હમારા વિષય હૈ.’ આણાણા..! પંચ મહાવ્રત પાલના, અણાઈસ મૂલગુણ પાલના હમારા વિષય હૈ, ઐસા નહીં લિયા. નિયમસારમેં યહે કલશ હૈ. બહિનને લિખા હૈ વહે ઉસમેંસે લિખા હૈ. પઢતે હોંગે તો ઉસમેંસે યહે બોલે હૈનું. પઞ્ચપ્રભમલઘારીદેવ મુનિ કહતે હૈનું, હમારા વિષય યહે હૈ, વહાં હમ જાતે નહીં. ઐસા કહકર લોગોંકો આગે બઢતે હૈનું. હમારા વિષય તો એક હી હૈ. ચૈતન્યસ્વરૂપ આનંદકંદમેં રહના, બસ. આણાણા..! પંચ મહાવ્રત પાલના યા વહે કરના (હમારા વિષય નહીં હૈ). કલશ હૈ. પઞ્ચપ્રભમલઘારીદેવ નિયમસારકી ટીકા કરનેવાલે, ઉનકા કલશ હૈ. આણાણા..! હમારા વિષય જો હૈ, હમારા જો ધ્યેય હૈ વહાં હમ જાતે નહીં ઔર બાહરમેં રખડતે હૈનું, અરે..રે..! યે વિષય નહીં. ઐસા કહકર અલ્પ કોઈ વિકલ્પ આયા, ઉસકા ખેદ કિયા હૈ. વિકલ્પ આયા ઉસકા ખેદ (કિયા હૈ). વિકલ્પ ક્યા? હમારી ચીજમેં વિકલ્પ તીન કાલમેં નહીં હૈ. હમારા વિષય તો યહે હૈ. કહા ન? આણાણા..! ક્યા?

‘ચૈતન્યમેં સ્થિર હોકર અપૂર્વતાકી ગ્રામિ નહીં કી, અવણુનીય સમાધિ ગ્રામ નહીં કી,...’ આણાણા..! જબ તક યહે નહીં કિયા, તબ તક મુનિપના નહીં હૈ. ચૈતન્યમેં સ્થિર હોકર અપૂર્વતાકી ગ્રામિ નહીં કી, અપૂર્વ ઔર અવણુનીય સમાધિ-કથન કર સકે નહીં ઐસી સમાધિ-આનંદ, ઐસા ગ્રામ નહીં કિયા ‘તો હમારા જો વિષય હૈ...’ આણાણા..! મુનિરાજ કહતે હૈનું. હમારા વિષય હૈ. આણાણા..! પંચ મહાવ્રત (પાલના), વસ્ત્ર બદલના, નશ હોના, વહે કોઈ મુનિકા વિષય હૈ હી નહીં. આણાણા..! ગજબ બાત હૈ. ‘હમારા જો વિષય હૈ વહે હમને પ્રગટ નહીં કિયા.’ વિચાર કરતે હૈનું. આણાણા..!

‘બાહરમેં ઉપયોગ આતા હૈ તબ દ્રવ્ય-ગુણ-પર્યાપ્તિકે વિચારોમેં રૂકના હોતા હૈ,...’ વિકલ્પ આતા હૈ તો દ્રવ્ય-ગુણ-પર્યાપ્તિમેં રૂકતા હૈ. બાહર તો નહીં, પરંતુ અપને દ્રવ્ય-ગુણ-પર્યાપ્તિ તીન ખેદ ઉસમેં રૂકતા હૈ. વહે ભી રાગ હૈ. વહે ગાથા હૈ, નિયમસારમેં ગાથા હૈ, મૂલ પાઠ હૈ. દ્રવ્ય-ગુણ-પર્યાપ્તિ અપનેમેં તીનકે વિચાર કરનેમેં રૂકના વહે

પરાધીન, પરવશ, અનાવશ્યક હૈ. ક્યા કહા? જો આત્મામે દ્રવ્ય, ગુણ ઔર પર્યાપ્ત ઐસા તીનકા વિચાર કરતે હોય, વહ અનાવશ્યક હૈ, વહ આશ્યકમેં નહીં હૈ. આવશ્યક અધિકારમેં હૈ, નિયમસારમેં. વિશેષ આયેગા... (શ્રોતા :- પ્રમાણ વચ્ચન ગુરુદેવ!)